KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

No.7.,Vol.23., 15.července-July 15th,1989.

"NOT ONLY DO THEY BRING IT INTO THE COUNTRY — BUT THEY PASS IT ON TO THEIR CHILDREN ..."

JOSEF ČERMÁK,Q.C.:

A national coalition for Czechoslovakia ?

One of the more distasteful features of being a politician is that his is, by necessity, a rather unprincipled occupation: How do you please a majority or even a large minority of people without doing funny things to truth? How do you manage to praise your political bed fellows even though you hate their guts without being a hypocrite? How do you shift your position 180 degrees while pretending that it never changed at all without being dishonest?

It is not my intention to denigrate politicians. Their is not an easy job. Someone has to do it. And life forces all of us, to a greater or lesser degree, to act on occasion less nobly than Hamlet or Petronius. Perhaps the inconsistencies, the hypocrisy, the dishonesty are more visible in politicians because they live /by choice/ in the limelight, actors in a great tragic comedy, full of subtle and not so subtle ironies.

Take, for example, Ronald Reagan, who once aptly and quite accurately described the Soviet Union as an evil empire. Then, only a few years later,having developed a first name relationship with the present leader of the evil empire, delivered a rather concilliatory speech in front of a huge portrait /or was it a sculpture?/ of the founder of that empire right in the empire´s very heart.

Or, take Gorbachev. A dilligent aparatchik of the party, which made freedom of speech and private property crimes against the state,a party that killed millions to exorcise the demons of capitalism and religion, a man who owes his rise to power at least in part to men like Gromyko and organizations such as KGB, suddenly proclaiming the virtues of an almost capitalist restructuring of the Soviet industry and extolling the glory of free speech. And to top it all, admitting to having been baptised and describing it as perfectly normal!

Ah, the wonders of politics never cease. And yet,Gorbachev´s is a most impressive performance. As leader of a country,which a truly great Russian,Alexander Solzhenitsyn, few days ago described as on the verge of death, of a country bankrupt economically and spiritually, pulled apart by ethnic animosity and hatred of occupied nations, a country,that has little to offer except a promise that it will behave itself in the future, the leader of that country manages to take the centre stage and make the world feel his debtor.

Then we have the spectacle in Poland, where Gen.Jaruzelski, a man who declared martial law to stem the growth of Solidarity and imprisoned quite a few of its leaders, made a deal with the chief leader of the same Solidarity, whereby Catholic Poland /also in economic ruins/ would be presided over by a Communist leader with the indirect help of his erstwhile victims.

Which brings me to Czechoslovakia,a country in the past often in the forefront of political and social progress. That country -or rather its society- is not a pretty sight right now. In fact, it is a sorry mess. Economically in decline, politically engaged in a bakrupt dance in which the partners are an incompetent, diluvial and obviously frightened government and a tired,dispirited and largely corrupted population. With the exception of courageous actions of a few dissidents,particularly Václav Havel, the winds of change, raging all around,seem to be unable to penetrate the borders of a country,once known as an island of democracy in Central Europe.From time to time there are rumours:that Mlynář or other Communist exiles will visit Czechoslovakia or that the Social Democratic party will be allowed to function as a true political party.

Lately,there have also been a few stirrings in the exile community. The most persistent suggestion /in several variations/ advocates a rebirth of a National Front or National Coalition between the Communist Party and the democratic forces, that is, a form of government that ruled Czechoslovakia after the Second World War, until the Communist coup d´etat in 1948. It is envisaged that such coalition government would respect Soviet interests. As a prerequisite of negotiation between the two groups, the Communist Party would be expected to retire some of its most obnoxious conservatives and replace them with more liberal members of the Party,possibly including some who escaped after the Soviet invasion in 1968; that is,something of the reverse of a process whereby the Communists, after seizing power in 1948,forced their partners in the government to purge anyone of an independent bend until all that remained were collaborators and fellow-travellers.

Our exile is expected to participate in this process both by taking part in the dialogue and by eliciting support for this approach from the Western democracies. Which brings me back to the distasteful features of the politicians´ job. How do you force yourself to deal with people who has either taken part in the destruction of democracy in Czechoslovakia or helped to keep the country in the iron grip of a stupid and brutal dogma for over 40 years?

I understand that people in Czechoslovakia may have few alternatives to the National Coalition plan and they and they alone must decide how much they are prepared to pay for freedom. We should demand that the present government alows creation of truly independent political parties and that it permits a truly free election under the supervision of the United Nations. If such election results in a coalition government with the Communists, so be it. If it results in a government without Communist representation again, so be it. Mr.Gorbachev does not postulate Communist representation in the East European governments. On the contrary. Speaking recently about Hungary,he clearly stated that every country has the right to arrange its affairs without any intervention from outside. We should hold him to his word. After all, that word is practically the whole foundation of the rapproachement between the West and the East.

If it seems that I am not particularly enthusiastic about the concept of a National Front or National Coalition, the appearance is quite correct. Whenever I think of the Communist Party, I think of the horrors that party visited on our native land and I remember also what happened to the original National Front.

Během 42.Československého Dne v Masaryktownu u Toronta byl 2.7. odhalen památník obětem komunistického režimu v Československu od roku 1948. Památník je 220 cm vysoká z bronzu odlitá postava stíhaného muže,připoutaného k srpu a kladivu,stylizovaných do tvaru kříže. V podstavci pomníku je broznová deska s nápisem:"Obětem komunismu,jménem československého exilu K-231 - 2.července 1989. Pomník je tryznou za mrtvé a protestem za živé. V tom smyslu nepochybně chápali odhalení pomníku i četní hosté, včetně představitelů kanadského veřejného života a zástupci krajanských organizací,kteří k pomníku položili věnce. Symbolické bylo,že s věnci přišli i polští a vietnamští veteráni. Vyvrcholením ceremonie byl projev předsedkyně Klubu K-231 Edy Ottové, která poděkovala Kanadě za to,že přijala živé býv. vězně čs.komunistického režimu a nyní že symbolicky odhalením pomníku přijala i ty,kteří přišli o život na popravištích,při výsleších, při pokusu o přechod do svobodného světa a jinak. Na obrázku je tvůrce památníku, český sochař Josef Randa z Winnipegu. Byla to také příležitost k setkání mnohých býv.čs.politických vězňů z období po únoru 1948;mezi nimi početná byla skupina žen z věznice v Pardubicích. Mezi diváky bylo asi 50 návštěvníků z ČSSR.

NEPOKOJE V BULHARSKU

Bulharská agentura BTA oznámila, že vzhledem k velmi krátké době na vysvětlení nových zákonů o cestovních pasech a o bulharském občanství, které nedávno schválilo Lidové shromáždění a jež zaručuje po mnoha letech bulharským občanům konečně veškerá práva včetně práva k cestám do zahraničí a ke svobodnému návratu do vlasti, a k nepřesným informacím, podávaným místními orgány státní moci, vzniklo mezi vrstvami obyvatelstva »nedorozumění«. Ve dnech 20. a 21. května stoupalo napětí, hlavně v Razgradské oblasti a oblasti Varenské. Občané napadali úřední osoby a příslušníky milice.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto,Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané,nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	*$ 17:00*
Zámoří lodí ...	*$ 20:00*
Zámoří letecky ...	*$ 30:00*

Mirek Klímek /na obrázku/ žije se svou paní Žofií poklidně v St.Catharines, Ont. Málokdo o něm ví,že byl od mládí skautem a že během německé okupace byl tak činný v podzemním hnutí,že za to po válce dostal Čs.váleční kříž. Také se všeobecně neví o tom,že jeho koníčkem je vyřezávání ptáků a zvířat ze dřeva; má jich tolik,že by to stačilo na větší výstavu.. Na zahradě se jemu a jeho paní podařilo vypěstovat ze semínek pravé české sedmikrásky, populárně zvané chudobky. A ovšem nezapomíná na Rožnov pod Radhoštěm..

Jednou větou

Pamatujete na pakt mezi nacisty a komunisty? The Black Ribbon Day Committee of Sudbury, Ont.,z iniciativy dr.Martina Skály,vydal prohlášení nazvané "Ostudný pakt", k 50. výročí paktu mezi Hitlerem a Stalinem. Existuje angl.a franc.text,které byly dány k disposici kan.tisku.--Kingston "Whig-Standard" přinesl další příspěvky redakci v záležitosti dr.J.Kirschbauma;z pera plk. Vlčka a A.Březiny.--Populární rozhl.producent českého původu Otto Lowy vzpomínal nedávno na chvíle,kdy v r.1948 přijel do Vancouveru a v kapse měl jen 35¢. Za války sloužil v RAF. Stále řídí program "The Transcontinental".--Marie Bartošová vydala v r.68 své 3 básně.Kde je nyní?--V říjnu budou dávat v Torontě operetu"The Student Prince".--Otta Šindelář s paní dokončili přestavbu svého domu v Niagara Falls. --Krajanka Marie Zálešaková odkázala Kan. Fondu pro čs.uprchlíky $50.000;Fond podpořil stolici češtiny na tor.universitě. Příklad hodný následování.--Ing.Karel Buzek vysadil na své farmě v Uxbridge několik tisíc modrých smrčků a nyní je po 22 letech sklízí.--Petr Skála nám poslal úvahu o blanických rytířích;doporučuje,abychom se na ně nespoléhali.--O.Hora napsal úvahu na téma:"Pomoc Polsku a Maďarsku, proč ne pomoc Československu?".--Jan Klinka z Victoria,BC,se domívá,že by kan.poštovní správa měla vydat známku s portrétem dr.Lotty Hitchmannové,která je českého původu.--7 žeber si polámal při motoc. závodu v Shannonville krajan Franta Mrázek. Žije s paní Janou /býv. mistryní rep. v krasobruslení/ v Mississauga,Ont. -- Maj.Pelican Café v č.2899 Bloor St.W.,Toronto, je Gus Hába.--Za NDP nedávno zvolený prov.poslanec P. Kormoš z Welland, Ont.,je slovenského původu.-- Petr Čatloš,syn býv.slov. generála, žije ve Strathroy,Ont.--Máme české znění Všeobecné Deklarace lidských práv z UN. Vážným zájemcům pošleme kopii zdarma. --Hledají se býv. baťovci Lippner a K.Fojt.--Ve Vanc. zemřel muzikant Milan Hurt.--Boža Špačková napsala báseň k odhalení pomníku obětem komunismu na Masaryktownu.Předali jsme ji E.Ottové.

1.7. oslavil v Torontě své 70.narozeniny známý krajan Bedřich Večeřa. U Baťů vycvičený nástrojář pochází ze Spytihněvi na Moravě. Oženil se v r.1942 se Zdenkou.Synové Bedřich a Jaroslav žijí s rodinami mezi námi;dcera Miroslava je v ČSSR.Připojujeme se k mnohým gratulantům.

IN MEMORIAM

Známá naše montreálská krajanka,paní Žofie Ševčíková,roz. Kokšová, zemřela 25.června t.r. na následky zranění,která utrpěla v autonehodě. Bylo jí 86 let. Narodila se 15.května ve vsi Chotina u Plzně.V r.1924 se provdala za JUDr.Fr.Ševčíka,býv.ruského legionáře,který působil jako diplomat v Helsinkách,v Drážďanech,v Praze a od r.1945 jako gen.konsul v Paříži. V roce 1950 emigrovala s manželem a dcerou Blankou do Kanady a usadili se v Mpntreálu. V roce 1952 se k nim připojil syn Zdeněk,který žil 3 roky v Columbii v Jižní Americe. Paní Ševčíková byla velmi aktivní v krajanském životě v Montreálu,zvláště v Klubu seniorů. /V téže autonehodě zahynula také paní Hořejšová./

DR. VLADIMÍR KRAJINA, profesor-emeritus univerzity v kanadském Vancouveru, kde 35 let přednášel botaniku, byl svými kolegy-vědci označen za ekologa-fenomena. Napsali to o něm v časopise Canadian Journal of Botany, vydávaném Kanadskou národní výzkumnou radou. V nějnovějším, devadesátistránkovém čísle, zcela věnovaném Krajinovi, američtí a kanadští přední ekologové v francouzských a anglických článcích hodnotí Krajinovu průkopnickou činnost. Krajina upozorňoval na hrozící zkázu životního prostředí už před desítkami let, v dobách, kdy ekologie byla neznámým pojmem. Ve statích jsou vyzvednuty Krajinovy zásluhy o záchranu lesů a některých druhů květeny nejenom v oblasti Britské Kolumbie, kde působil, ale i v jiných částech Kanady, ba i Spojených států, včetně Hawaie. Krajinovo působení bylo tím účinnější, že získávané poznatky o zhoršujícím se stavu životního prostředí zveřejňoval a upozorňoval na ně, a také tím, že za 35 let činnosti na univerzitě vedl své studenty k tomu, aby v praxi uplatňovali potřebná ochranná opatření. Část publikace je věnována první polovině Krajinova života, jeho působení jako docenta na Karlově univerzitě v Praze, jeho statečnému, protinacistickému podzemnímu odboji, utrpení v nacistickém kriminálu a jeho pozdějšímu úsilí zabránit komunistům v nastolení diktatury v Československu. Obsah i rozsah publikace jsou dokladem, jakou vážnost si profesor dr. Krajina svou vědeckou a pedagogickou činností získal v celé Severní Americe.

"Č.Slovo" ar

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Špadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

AMERICAN EXPRESS

American Express Travellers šeky BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP
- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Platíme úrok na šeková konta.

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny:pond.a pátek 10-7,út.až čtvrtek 10-5.

kultura

NAŠI V USA

30 let čs. letní školy v Norsku

Norsko-čs. podpůrný spolek pořádá 5 srpna v prázdninovém domově Solglott Storsand v Hurum seckámi k oslavě 30 let trvání čs. letní školy v Norsku. Po uvítání předsedou Finnem Hesselbergem promluví starosta města Oslo Albert Nordengen, který byl předsedou Nors-Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening v roce 1962, kdy byl prázdninový domov ve Storsandu zakoupen a zřízen pro čs. letní školu Na Ragnara Andersena, iniciátora práce pro děti čs. uprchlíků, zavzpomíná Grieger Halvorsen. O létech spolupráce s letní školou od roku 1959 promluví stálí spolupracovníci.

Ze Sydney,Austrálie,došla zpráva, že od 1.8. do 15.9.bude v Torontě /vlastně:Newmarket/ známý ak.malíř a restaurátor starých maleb,Mistr Dimitrij Šetelík. Je nejlepším z nejlepších a naše krajanská obec v Austrálii je na něho hrdá.Svoláme besedu s ním?

Red.Jožka Pejskar z Fallbrook,CA.bude v Torontě 4.až 7.8.,tel.844-2546.--Pplk.Peter Vlčko,který po 2. válce byl členem vojenské kanceláře pres.Beneše, nám pro informaci poslal svou úvahu k 45.výročí Slovenského národního povstání,jehož se osobně účastnil.--Zdeněk Suda a Radomír Luža se domnívají,že současný vývoj v SSSR"ospravedlnuje široce založenou, do hloubky jdoucí debatu o budoucím uspořádání střední a východní Evropy a o úloze Československé republiky v tomto prostoru".--Zajímavou knihu "The Ruptured Decade,1938-1948",z pera Milana J.Hally,lze za $19:95 objednat na adrese:Ameron House,POBox 1200,Mattituck,NY 11952,USA.--V r. 1982 se krajané pokoušeli přejmenovat býv.českou 26.ulici v Chicagu na ulici Jana Palacha. Došlo k tomu?--3.svazek Pejskarovy "Poslední pocty"bude brzy v tisku ve Winnipegu. Sazba je z Vídně,korektura z Anglie a autor je v Kalifornii.--Petr Nedvěd,17,bude příští sezónu hrát za Seattle Thunderbirds. /Požádal o asyl v Calgary./--Omaha,Nebraska:královnou polek se stala Vlasta Kršková.--Ája Vrzáňová-Zanová se stala spec.poradkyní Donalda Trumpa v souvislosti s jeho kluzištěm v centrálním parku v NY.--Pěvkyně Lída Brodenová z Washingtonu navštívila Prahu.Tam byl také prof.Milan Fryščák.--Novým majitelem/redaktorem texaského "Hospodáře" se stal Jan Vaculík.--Gerry Šlechtová z Rochester,NY navštívila Washington.--Louis Mikulík znal od dětství Karla Palivce,který nedávno zemřel ve Švýcarsku.--Tony Cífka z Denveru by rád viděl Toronto Skydome.--České a slovenské materiály uložené v archívu Stanford Univ.v Kal. stále čekají na někoho,kdo zná náš jazyk a uspořádal by je.--Láďa Novák,býv.hvězda pardubického a chicagského fotbalu,oslavil "67" v LA.--Pavla Podolská nám poslala další kapitolu o jejím putování po Austrálii.--Otázka: Kde vyšly Voskovcovy paměti "Stín svobody"?--Jan Filípek oslaví brzy 25.výročí příchodu do letoviska Palm Springs,CA., kde je partnerem v několika prvotřídních hotelích. Jeho zajímavá kniha "Reflections and Perspectives"z tisícového nákladu jich rozeslal 800.--Býv.přední funkcionář čs. YMCY,dr.Miloslav Kohák z poúnorové vlny, žije v Hanson,Mass.--Dr.Mirek Kerner z Winthrop,Mass. posílá touto cestou pozdrav paní Marii Morelové.-- K vedlejší fotografii J.Jaroše:dověděli jsme se,že je také známým am.hudebním skladatelem; napsal mj. hudbu k těmto populárním písním:"The Love of Yeasterday","It´s Your Lucky Day","So Blue","Just you and I and Love","Hey My Bon-Bon-Baby"," Let´s Do the Polka,Joe!"--"The Wilsonian Club"ve Wash. vydává zajímavý bulletin,který rediguje krajan P.Šturman.--Martin Zubatý s paní /San Diego,CA./navštívil Jugoslávii.-- M. Hodková se těší na to,že na podzim bude po druhé prababičkou.--Rev.Gaberle nastoupil místo jako kněz v Racine,WI.-- Rafael Kubelík,který střídavě žije v Kal. a ve Švýcarsku,oslavil "75".--Vavro Ryšavý napsal zaj.článek"Slovenskí hlasisti a otázky federácie v ľudáckej interpretácii".--Čs.oddělení Hlasu Ameriky dostalo první cenu během 7.mezin.TV a rozhl.festivalu PATER v Brisbane v Austrálii. Cenu osobně převzal šéf čs.oddělení P. Pecháček.--Dr.M.Rechcígl,1703 Mark Lane,Rockville,MD.20852,pracuje na historii přínosu našich.

»PRAHA V KLEŠTÍCH«

V roce 1977 vyšla v Curychu první Šiklova kniha »Nebe nad Seinou« (193 stránek, 10 obrázků). To jsou zejména vzpomínky na leteckou službu ve Francii, kde naši letečtí uprchlíci našli místo. Čteme, že byla »Paříž jaksi rozpačitá...« Byla válka Hitlera, který nechal Francii dlouho na pokoji.

Roku 1979 vyšla druhá Šiklova knížka »Nač jaru nezbyl čas«. V květnu letošního roku vyšla zásluhou nakladatelství Rozmluvy třetí Šiklova kniha »Praha v kleštích«. O Praze a událostech v tomto městě se široce rozepsal. Je to 64. publikace nakladatelství Rozmluvy (Purley, Surrey). Toto nakladatelství vydalo v roce 1986 dvousvazkové paměti Ladislava Feierabenda »Soumrak československé demokracie«. Zvlášť pozorným redaktorem této knihy je – Václav Šikl. Čteme jeho začáteční slova »Přišla doba pamětí, rekapitulací, dokonce zpovědí.«

Kniha »Praha v kleštích« má 161 stránek pamětí, rekapitulací, dokonce zpovědí. Máme štěstí, že máme české letce, kteří napsali vzpomínky na leteckou službu. Mezi nimi je na prvním místě Václav Šikl: byl leteckým podplukovníkem. Jak ho lépe představit? Byl a je milovníkem vzpomínek předválečných, válečných a poválečných. Vzhledem k tomu, že byl leteckým důstojníkem, vzpomínky se hodně otáčejí kolem letadel a kolem letců. Z jeho vzpomínek ryze osobních stojí za zmínku jeho vzpomínky na Prahu: na Národní divadlo, za kterým byl dům, kde bydlel – tak jako tak se narodil v Praze – na kavárnu Slávii, na Žofín, na Petřín, i na Olšany si vzpomínal (tam odpočívají jeho rodiče); vzpomíná si i na ranné mládí, na příklad na Dušní ulici, kde byla škola a kde učili francouzštině. Z četby se dovídáme, jak diskutoval s kamarády o útěku do ciziny z domova.

Autor se také rozepisuje o době. V dubnu 1949 byl zatčen a vězněn na Mírově. V Praze mu zabavili byt a to mu bylo zvlášť líto, protože bydlel za Národním divadlem.

Cituje mnohokrát Dr. Beneše a Jana Masaryka. O Masarykovi čteme: »Ten člověk se vůbec neměl vracet domů. V pětačtyřicátých nesl příliš veliké jméno do ubohých a prokletých poměrů.« Když Šikl byl vězněn, vězňové mu říkali »západák«.

Až přišel »očekávaný den: Srpnová invaze mne vyhnala za hranice s celou rodinou«.

Dr.J.Trnka

Cena v rubr.Nové knihy.. Paříž

Nové knihy, vydané v exilu

Nakladatelství ROZMLUVY, 18 Church Hill, Purley, Surrey, CR2 3QN, England, vydalo

Václav Šikl: *Praha v kleštích* Důstojník čs. letectva, účastník bojů o Francii a Anglii, vzpomíná na osud po návratu domů Stran 163 Cena 6 angl. l

Zdeněk Kalista *Tzár hároka*. Třetí, kapesní vydání pro čtenáře v Československu Stran 257. Cena 5 angl. liber

KRAJANE Z JIŽNÍ KALIFORNIE se na pozvání odbočky Čs. národní rady americké v San Diegu sešli 11. června v krásném parku ve Fallbrooku, kde návštěvníkům z Los Angeles, San Diego, Orange County a Riverside vyhrávala k tanci i poslechu dechovka Papa Sokola ze San Diega a koncertoval Bob Semrád z Los Angeles. Mezi návštěvníky v přátelské zábavě pookřáli i hosté z Československa a jeden student, který přiletěl z Tahiti. Přes tři sta účastníků se rozjíždělo se slibem, že se za rok zase ve Fallbrooku sejdou. ar

V polovině června navštívil Toronto známý producent filmů a TV pořadů, krajan Joe Jan Jaroš z Las Vegas,Nevada,USA. /Přesná adresa: Americatone International-USA,1817 Loch Lomond Way,Las Vegas,Nevada 89102,USA./ Ředitel Jaroš nám mezitím napsal,že se v Las Vegas sešel s franc.let. esem Františkem Peřinou a že uvažuje s ním natočit video.

TO RUSSIA WITH LOVE

VÍC NEŽ 500 KOSTELŮ V SOV.SVAZU JE ZAS UŽÍVÁNO KŘESŤANY.
POPTÁVKA PO BIBLÍCH JDE DO MILIONŮ.

Gorbačevova nová linie glasnosti náhle otevřela brány Bibl.společnostem kolem světa.Byla vydána povolení k hromadnému importu Biblí do Sov.snazu a do vých.Evropy.Odhaduje se,že je 100 milionů křesťanů a jen asi 6 mil. Biblí. Naneštěstí nedostatek Biblí je zaviněn omezením jejich dovozu od konce 2.svět.války. Hodně křesťanů doslova své Bible rozebralo nebo si opsalo několik veršů ve snaze najít řešení.

Kanadská Biblická Společnost nutně potřebuje Vaši finanční pomoc,aby mohla dát Bible do rukou doufajícím křesťanům.

Váš dar umožní,že křesťané v Sov.svazu a v jiných zemích dostanou Bible v těchto jazycích:rusky,estonsky,litevsky,ukrajinsky,polsky,německy,česky,slovensky,madarsky a v sedmi dalších jazycích.Pomozte!

Your gift is tax deductible. Charitable Organization Registration #0021507-47

Please help today so that Christians in this part of the world will soon be able to receive their very own Bible!

I would like to make a gift in the amount of $

Please charge my gift to: VISA ☐

Signature

Card No. Expiry Date

Name

Address:

City: Prov.:

Postal Code:

Please make cheques payable to Canadian Bible Society.

Detach and mail to: Canadian Bible Society, 10 Carnforth Road, Toronto, Ontario M4A 2S4 (416) 757-4171. 9HL

Pojištění je věc důvěry

Téměř 40 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMIR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl.,Suite 300,ETOBICOKE,Ont. M9B 6J8.

Východně od 427.

O LETCÍCH

J.Hanuš sloužil před válkou u let.četnické hlídky v Terezíně,kpt.let.Svozil byl v Chebu a por. Jaške v Liberci. /J.Hanuš žije v Anglii./--Místo sjezdu v r.1990,býv.letci nyní razí heslo,že bude jejich slet..--Právě nám do archivu došla nová, doma vydaná kniha: J.Osolsobě:"Zbylo nás devět",238 stran. Autor sloužil jako střelec a radiotelegrafista u 311.čs.peruti,pak byl v Kanadě a na Bahamách vycvičen na pilota Liberátorů a k téže peruti se vrátil,když patřila ke Coastal Command. Potopil 2 něm. ponorky a vysloužil si 4 Čs.válečné kříže. Zemřel v U.S.A. v r.1974.--Fr.Truhlář přežil 60 operačních letů a jeho životopis je téměř hotov.--Loni zemřel v Aši Vítězslav Kočí.--Petr Úruba pracuje jako překladatel v kempu v Bráníku. Těší se na sjezd v Anglii.--V Chomutově zemřel Josef Hurtík.Není jasné,zda byl u letců,ale tankista byl.--V posádce F.M.Doležala létal jako radarový operátor a střelec Jar.Schellong, 788144.--Máme foto A.Lišky.--Vl. /Šula/ Soukup je býv.batovec a jeden z hlavních organizátorů sletu letců v r.1990 v Anglii.--S/L Marcel Ludikar měl být po válce poslán do Kanady jako čs.let.attaché,ale OBZ se postavilo proti.--Ve výboru sjezdu jsou také:Mansfeld,Muzika,K.Pospíchal,Hirtl, Pokorný,Šikl a Ludikar.--Delegace čs.letců z Anglie bude 20.9. v Agde.--K.Pospíchal nám poslal krásný pohled z Menorky u špaň.břehů.--V Anglii zemřel S/L J.Fikerle; je pohřben v Antringham u Manchestru. --2.4.1987 zemřel v New Yorku Josef Bogdan.--Večírek letců v Anglii bude 30.září,ale začne hned od oběda.--V autonehodě u Poděbrad,na cestě do své rodné obce,přišel o život Vláďa Herčík,radista u 311. Byl evang.farářem v USA.Po válce žil v Paříži,kde pracoval pro UNESCO.--Mečislav Kozák má potíže se zdravím v Olomouci.--Kdo ví,co se stalo s Frant.Löringem,střelcem od 311?--J.Lenhoff měl č.787066.--Nový katalog let.knih v angl.jazyku zašle: M.Lavigne,Box 222,Victoriaville,Que.G6P 6S8,Canada.--Další dary do naší let.knihovny:H.J. Slípka:"Ohnivá křídla",E.Čejka:"Zlomená křídla",F.Fajtl:"Vzpomínky na padlé kamarády".--V Kralupech byla pěkná výstava "Mnichov 1938 a čs.letci".Připravuje se výstava o 311.čs.bomb.peruti a organizátoři by rádi měli fotografii známého ubrusu s podpisy,který vyšila Hana Voglová-Fischlová.--Fr.Peřina se dožil "78" a má novou adresu: 3830 Swenson St.,No.309 Park Terrace,Las Vegas,NV 89119,USA. Je nepsavec,ale potěší ho vlídná slova od přátel.. /Manželé Peřinovi slavili nedávno 50.výročí svadby./--M.Volf z Roztok by rád navázal kontakt s Václavem Jílkem,nar.20.6.22 v Úholičkách.--Plk.gšt.Karel Procházka, resident Harare,Zimbabwe během posledních 32 let, podnikl nedávno sentimentální cestu za přáteli v USA a v Anglii. Vrátil se domů svěží a s dobrými pocity.--Hledá se vdova po F/L Pohlodkovi od 311.,jenž žil v Little Rock,Arkansas..--Doma se tiskne nová kniha fotografa Lad.Sitenského "Peruť 312". Je mu 80.--Louckého kniha "Mnozí nedoletěli" je prý také připravená k tisku,ale nízká její cena udivuje..--Na "slet letců" se z ČSSR prý přihlásilo zatím 180 osob. Plná cena letenky je asi 6.500 Kčs. Kdo pojede na příslib od banky,dostane US$200 za asi 5.000 Kčs. S různými poplatky je cena celkově asi 12.000 Kčs a to prý mnohé odrazuje.--Také polští letci mají v plánu "slet" v Anglii příští rok.--A.T.Davie ex 312 se ozval z Liverpoolu.--A.Vrána nám z Anglie poslal pěknou vzpomínku na gen. J.Ambruše. Vzpomněl si také na havárii ve Kbelích v 1929 /kpt.V.Chapošnikov/.--Jan R.Irving pocházel z Lisova na Domažlicku.Jeho trasa za války:Polsko,Francie,Jugoslávie,Turecko,Palestína a Anglie /311/. --Z Merana/Itálie/ se ozval Karel Juchelka. Byl nočním stíhačem u 68.Sq.RAF. Provozuje praksi pro přírodní léčbu. Honorář pro býv.letce dobrovolný. Adresa:BIO-CENTER,Romstr.82,390 12 Meran,Italy.--Na Le Bourget letišti je v let.museu seznam es 2.války,jsou tam jména Vašátko a Peřina,ale nikde není napsáno,že jsou Češi.--Známá angl. herečka Adrienne Posta je dcerou Karlíka Pošty od 312.--M.Liškutín považuje článek "Čas dlouhého čekání" v "HR" za celkem objektivní. Obsahuje i jména všech letců,co žijí na západě.--J.Grygar napsal, že v Anglii je horko,jako v Ciz.legii a že to je 50 let,co v ní byl. --R.Fiala z Curychu znal po válce dobře K.Slámu,který zemřel po propuštění z kom.vězení.--V Pardubicích žije Bohumil Postřehovský, nar.6.6.18 v Holicích v Čechách. Sloužil u 313.--H.Prokop dokončuje své paměti.--Let.mechanik 312. a 310. Josef Zelený zemřel v Prostějově v prosinci 1977.--Jarda Polívka a Hanuš Groš se sešli v Indianapolis,USA.--G.Kobylka /POBox 159,Berwyn,IL.60402,USA/ vydává zajímavou publikaci "Czechoslovak Heritage",kde věnuje značnou pozornost čs.letcům a letadlům.--R.Koblovský měl v Torontě slabší srd.záchvat.--Nezvěstný je M.Janega z Lake Worth,FL.--Jan Sigmund dokončuje sborník "Survivor File"-různá dobrodružství našich letců,která skončila šťastně.--Z Baham se ozval Joe Bílek s paní.Poklonili se památce našich tam pohřbených.--Allied Air Forces Reunion bude v hotelu Royal York v Torontě 29.9.až 1.10.89.--F.M.Pšurný,Design and Development Engineer,dokončuje v Anglii svůj a bratrův životopis /bratr Josef byl u tankistů/.Pochází z Uh.Ostroha.Sloužil jako mechanik u 310. a v r.42 byl vycvičen na pilota. /Létal v Šigutově posádce a po válce na Liberátorech./--A.Vendl přešel v r.39 do Polska s Josefem Dygrýnem z Humpolce.--Josef Donát žije v Říčanech a J. Bauer v Kynžvartu. Oba byli u 311.--7.2.89 zemřel v Plzni Jan Šebera,nad rakví promluvil Ant.Liška.--Také zemřel mjr.let.Bohumil Netopil,72. Před válkou byl u 2.let.pluku, v Anglii u 19.angl.peruti.--1.7.zemřel v Praze kpt.ČSA Oldřich Doubek,autor "Ikarů bez legend..."

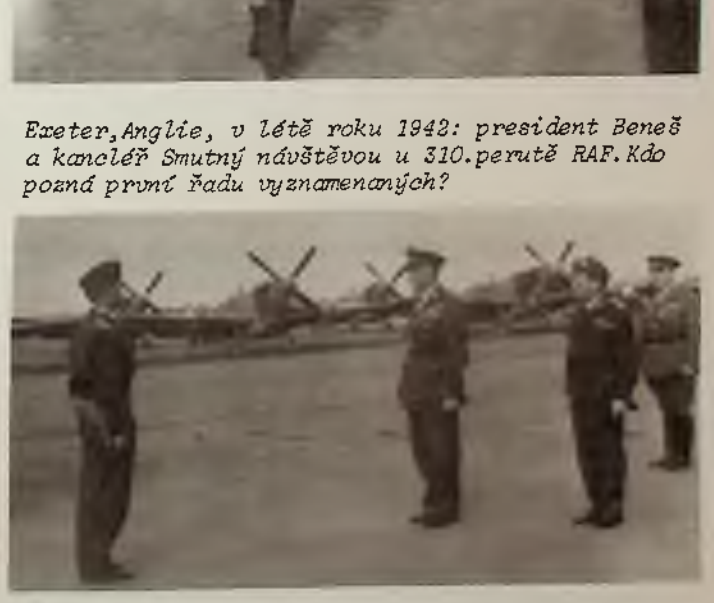
O této fotografii víme velmi málo: je to škola pro učitele létání v Olomouci v letech 1945-46. V první řadě sedí piloti,kteří byli zajati v Německu za války. První zleva v druhé řadě je Antonín Vašek. Jinak nikoho neznáme. Kdo nám pomůže?

Etamp,jižně od Paříže,na podzim r.1939: šest čs. pilotů u francouzské stíhací letky. Zleva: Drbovec, Kučera,Hartman,Maňák,Borovec a Horák.

Exeter,Anglie, v létě roku 1942: president Beneš a kancléř Smutný návštěvou u 310.perutě RAF.Kdo pozná první řadu vyznamenaných?

Ruzyň v srpnu 1945: čs.stíhací perutě 310.,312.a 313. po návratu z Anglie. Hlášení přijímá gen.B. Boček,druhý zprava je gen.let.Karel Janoušek a první zprava gen.H.Píka. V pozadí letouny typu Spitfire,které čs.vláda brzy na to prodala Izraeli a tím novému státu pomohla v boji proti Arabům.

/Z archívu Jiřího Hartmana,Anglie./

O vojácích

O poměrech v čs. tzv."východní"armádě za 2.války pojednává nová kniha dr. Šmoldase "Nikoli,pane generále!"--O SNP vyšla doma knížka "Ženy nepláčou,muži se nesmějí".--Dr.Vojta Ekstein-Erban sloužil u NKVD. Velký vliv na něho měl Reicin.--Na velké fotografii v červn.čísle: klečící první zleva je Josef Buršík,3. stojící zleva je mjr.Miloš Knorr,MBE.--30.5.45 provedl pres.EB na Vypichu přehlídku našich vojáků ze Západu;v jeho doprovodu byli mj. gen.Španiel,plk.Zeman-Barovský,plk.Kvapil a pplk.Marek.--Z pozůstalosti Jardy Tichého jsme dostali do archívu několik unikátních věcí,včetně voj.helmic.--Zajímavé jsou "Naše Noviny" s datem 6.5.1945.Mají dobrý článek o Mauthausenu.--Doma vyšla knížka od Z.Kárníka a J.Velfla "Po stezkách brdských partyzánů",101 stran;má řadu dokumentárních fotografií.--Byli: mjr.Luboš Novák a Miloš Novák. Kdo o nich ví víc?--F.Fiedler má v Paříži potíže se zrakem.--Jugoslávií a Tobrukem za 2.války prošel učitel Stanislav Chvátal. Skončil jako učitel češtiny v Teheránu.Zemřel v Praze 31.5.86.--V Olomouci vynikli za války v podz.odboji mj. tito důstojníci:Jan Skokánek,Metoděj Šimek,Fr.Obruča,Fr.Hochmann,Boh.Kulat, bratři Weinsteinové,Václav Ždímal,gen. V.Luža,Karel Vališ a Ant.Zajíc.--Plk. Ivo Pazderka se narodil v Kutné Hoře 13.7.1916,15.3.39 sloužil u dělostř.pluku v Hradci. Přes Polsko a Rusko se dostal na Střední východ. Byl 2x u Tobruku a v lednu 44 byl u 2.čs.parade-santní brigády v Jefremově. Účastnil se SNP ve skupině gen.Viesta.Zemřel v Plzni v červnu 1987.--Škpt. Jos.Kholl byl profesionální voják,schopný a přísný,jinak odvážný a spravedlivý k mužstvu a velitelům /svědectví kamaráda/. --Gustav Galko znal mjr.Picku "od začátku odboje až do konce".--Mjr.Hnátek,rodák z Lednice:kdo ho znal?--V ned. vyšlé knížce "Jeden z hrdinů-gen.Richard Tesařík" je zajímavá fotografie tří Hrdinů SSSR:Tesaříka,Sochora a Buršíka. V podtitulku není Buršík jmenován. /Byl v 50.letech vězněn a žije v Anglii./--Také vojáci budou mít sjezd v červenci 1990 v Anglii;podrobnosti zveřejníme,až nám je mjr.gšt.M.Kašpar pošle.--V Corunna,Ont. žije Rudy Brill.--Gustav Nest /dříve:Neštický/ má adresu:11 Barraclough Cr.,Moranbah,Qld.,4744,Australia. Má také všechny informace o Ceně Pavla Wonky,z které jsou podporovány rodiny vězněných disidentů v ČSSR.--Voskovec a Werich byli v USA za války málem stíháni pro deserci.Kdo o tom ví víc?--Pohnutý život měl za války ing.Lad. Kafka:rodák z Jílmu,dělostřelec v Košicích,po 15.3.odešel na Stř. východ,pak do Agde a do Anglie. Za inváze sloužil u 2.kan.divise. Pomáhal obléhat Dunkirk.Po válce vyučoval v Hranicích, v lednu 50 zatčen a vězněn na Mírově. Zemřel v březnu 89 v 75 letech.--Npor. Šimko byl v 50.letech vězněn v Bratislavě.Kdo ho znal?--Ve voj. trestnici v Opavě a v Leopoldově byl v 50.letech vězněn pplk.Ferdinand Moravec.Kdo ho znal?--A. Šeda nám z Kal.poslal studii "Proč Praha nebyla osvobozena Američany?"--První vztyčení fr.a čs.vlajky v Agde bylo 20.9.1939.

Dne 10.dubna 1989 zemřel v Los Angeles, CA. ve věku 80ti let Karel Petrů, čs. západní voják. Narodil se 17.prosince 1908 v Brně,kde také vychodil obecnou a střední školu. V r.1932 byl 6 měsíců v USA. Po něm.okupaci odešel přes Budapešť na Střední východ /s Rostou Kocourkem/,do Agde a do Anglie. Jako dělostřelec pomáhal obléhat Dunkirk.V květnu 48 se oženil v Praze s Madeleine Honigovou. Po únoru 1948 pro ně stala situace natolik obtížnou,že paní Petrů odjela do Panamy a Karel do Francie /na falešné vízum/. Sešli se v Anglii, kde žili až do roku 1957. V Anglii se jim narodily 3 děti:Michael,Ann a Anthony. Následovala emigrace do Kanady;rodina se usadila v Montrealu. Od r.1960 žila v Kalifornii.

ÚTĚKY ŽELEZNOU OPONOU

ROZVODNĚNÁ DYJE a MATKA JE MRTVÁ

Tento příběh, jakož i většinu dalších dokumentárních případů, zaznamenaných a archivovaných Jožkou Pejskarem, převyprávěl formou reportáže VLADIMÍR ŠKUTINA.

Pozdě odpoledne v pátek 29. října roku 1948 přijel Jožka Pejskar do Kyjova, onoho líbezného a malebného jihomoravského Kyjova. Sotva vstoupil do knihkupectví, mával na něho knihkupec:

„Okamžitě běžte k telefonu. Máte hned volat Znojmo."

V Jožkovi Pejskarovi se zastavilo na okamžik srdce. Matka ... matka je mrtvá. Nic jiného se nemohl ze Znojma dovědět. Nedal sice na sobě nic znát, ale minuty, dlouhé a nekonečné minuty, než jej centrála spojila se Znojmem, se proměňovaly v hodiny na mučednickém kůle.

Konečně. V telefonním sluchátku se ozval hlas Pejskarova švagra Pepánka, administrátora Melantrichu.

„Nezlob se, Jožko, že tě takhle honím po celé Moravě. Ale nevím, co máme dělat. Dohodli jsme se, že koupíme nejvýše tři obrazy. A teď jich tu máme jednadvacet. Bez tvého souhlasu nechci říct ani ano ani ne. Nemám potuchy, jestli na tolik obrazů budeme mít peníze . . ."

Jožkovi se viditelně ulevilo. Matka tedy není mrtva. Zeptal se svého švagra, jestli to může počkat do neděle, až se vrátí.

„Nemůže," zněla odpověď na druhém konci telefonního drátu. „Ten pán, co s těmi obrazy přišel, chce rozhodnutí hned. Mám ty obrazy rozložené před sebou – jsou nádherné. Určitě nebudeme litovat. . ."

"Tak tedy kup – a já hned jedu zpátky do Znojma."

Těch jednadvacet vzácných obrazů – to bylo jednadvacet bývalých zahraničních vojáků západní armády druhé světové války, jimž hrozilo zatčení (tehdy začala zběsilá honba na bývalé západní vojáky, pro něž komunisté zřídili speciální kriminál na hradě Mírově, kam je soustřeďovali a pak posílali na smrt, jako generála Piku, generála Kutlvašra, majora Nechanského atd., anebo odsuzovali bezdůvodně na desítky let do vězení). Těch jednadvacet západních vojáků bylo třeba neprodleně převést přes hranice, a to bylo úkolem odbojové skupiny »Rozvodněná Dyje«. Těch jednadvacet bývalých vojáků – byli mezi nimi letci, hrdinové letecké bitvy o Anglii, tankisté a vojáci, kteří se probili z afrického Tobruku až do Německa – už bylo na cestě dva týdny. Dva týdny skrývání, dva týdny útěku před rozběsněnými komunistickými pohůnky. Pokusili se o přechod už dvakrát. Jednou u Chebu a podruhé na Šumavě. V obou případech neúspěšně – selhali převaděči. A tak se vrátili do Prahy a dostali od přítele Jožky Pejskara nový tip – heslo »Rozvodněná Dyje« a adresu Pejskarova švagra.

Vojín aspirant František Mahler ze Světlé nad Sázavou, v důstojnické škole čs.výcvikového střediska v Haifě,dne 15. května 1943. Dnes žije v Sherman Oaks,CA.

Členové vojenské kanceláře presidenta Beneše v roce 1945. Neznáme všechny tváře.. Sedící první zleva je kpt.let.. kdo zná jeho jméno? Třetí zleva je gen. Oldřich Španiel,4.plk.Novák a 5.mjr. gšt.Petr Vlčko./Z archívu posledně jmenovaného,který žije v Lincoln Park, Michigan, USA./

Seděli na lavičkách v Husových sadech, v znojemských alejích a v odlehlých koutech Znojma. Po dvou. Daleko od sebe. Jako by se neznali. A čekali. Trpělivě čekali. Znojemská odbojová skupina »Rozvodněná Dyje«, jejíž hlavou Jožka Pejskar byl, měla přísná pravidla a díky disciplině, spolehlivému dodržování všech bezpečnostních úmluv, mohli znojemští převádět v noci ze soboty na neděli vždy po třech prchajících. Postupně se počet zvyšoval. Ale nikdy to nebylo víc než pět osob. Nyní čekalo na přechod na Západ jednadvacet lidí – navíc mimořádně ohrožených.

Nejhorší byly ony dvě hodiny, kdy se čekalo na telefonické spojení mezi Znojmem a Kyjovem. Hrdinové druhé světové války, zvyklí na ledacos, v těchto chvílích nečekaně propadali obavám. Bude se opakovat chebský a šumavský neúspěch? Jestliže ano – co potom?

Starý důstojník jako penzista s holí procházel Husovými sady, alejemi a odlehlými uličkami.

„Klid a čekat. Zatím žádné spojení!" a chtěl dodat, že Dyje je stále rozvodněná. Jenže si uvědomoval, že na nemístné žertíky není ta nejvhodnější chvíle.

Konečně dostal švagr Pepánek spojení. Obrazy může převzít. Starý důstojník vyrazil z fiiiálky Melantricha jako mladík. „Dyje klesá," hlásil za pochodu.

Ještě páteční noci se promyslel plán přechodu. Bylo třeba připravit skauty, že nebudou převážet přes řeku Dyji jen dva nebo tři, ale jednadvacet lidí. Vedoucí oddílu vodních skautů byl srozuměn. Kolik desítek uprchlíků už od března dostali na rakouský břeh ... už jich bylo víc než devadesát.

Jak však dostat jednadvacet osob až k těsné blízkosti státní hranice? Kdosi navrhl, aby se jakoby zorganizovala brigáda na pomoc Státnímu statku na dokončení podzimních prací. Toto řešení se zdálo být nejpřijatelnější. Bylo ovšem třeba zajistit nákladní auto. Ve Znojmě měla skupina styk s jedním autodopravcem, známým antikomunistou. Před únorovým pučem byl organizovaným národním socialistou a dodnes mu komunisté nákladní auto nezabavili – či neznárodnili, jak se státní zlodějně říkalo. Dostal poukázky na benzín a dobrovolníci ozdobili postranice auta velkými transparenty v rudých barvách: ZDAR SOCIALISTICKÉ BRIGÁDĚ, a na druhou bočnici BUDUJEME REPUBLIKU PRACUJÍCÍCH. Transparenty se opentlily a nad řidičovu kabinu se zavěsil rudý prápor.

Ještě v pátek v podvečer bylo všech jednadvacet ukryto v malém přízemním oprýskaném starém domku nedaleko kostela sv. Michala. Tam bydlela staříčká matka jednoho člena odbojové skupiny »Rozvodněná Dyje«. Domek měl totiž sklep, z něhož se dalo sestoupit do podzemních chodeb, táhnoucích se pod hradbami starého Znojma. Ve sklepě a na chodbě se naskládaly slamníky, matrace, pytle, deky a polštáře. Rozsvítila se petrolejka a připravily svíčky. Uprchlíci po létech vzpomínali na poslední noc na československé půdě jako by to byl přinejmenším Alcron.

V sobotu 30. října 1948 ráno připravila stará paní kávu a buchty. Tak nějak se vypravoval český Honza od mámy do světa. Bylo to skutečně všechno jako v pohádce – s tím ovšem, že těch českých Honzů s uzlíkem buchet vypravila česká máma ze svého sklepa do světa už hezkých pár desítek.

Před polednem pro ně přišel člen odbojové skupiny Kalouš. Falešní brigádníci dostali lopaty, hrábě, vidle, sekyry a kosy a jako ukázněni pomocníci Státního statku odpochodovali na náměstí.

Bylo sobotní poledne. Po náměstí korzovali vojáci znojemské posádky a do hotelu »U tří korun« přicházeli hosté na oběd. Při setkání s pochodujícími brigádníky přidali hosté do kroku, aby si snad někdo nevzpomněl a nesebral je taky na brigádu – aby místo obídku v nóbl hotelu dělali zadarmo jako otroci pro Státní statek. A vojáci se bavili, když viděli pochodující útvar brigádníků. Měli volno a byli rádi, že podzimní práce na polích udělá někdo jiný než armáda.

Kvazibrigádníci nastoupili před hotelem »U tří korun« na plošinu vyzdobeného a opentleného nákladního auta. Kalouš je spočítal a pak se usadil do kabiny vedle řidiče. Původně byla domluvena budovatelská píseň, ale ostřílení západní vojáci usoudili, že co je moc, to je moc.

Nákladák s »brigádníky« vyjel směrem Vranov nad Dyjí. Projeli Mašovicemi, Podmolím a pak zahnuli polní cestou k Novému Hrádku až skoro na břeh řeky Dyje. Tam se Dyje kroutí, zařezává do rakouského území a pak se dalším zákrutem vrací zpět na Moravské pole. Nákladák vyklopil všech jednadvacet brigádníků a jejich komandýra Kalouše a vrátil se zpátky do Znojma. Už bez transparentů a fáborů.

/Úvodní kapitola Pejskarovy knihy "Útěky Železnou Oponou",kterou našim čtenářům doporučujeme na str.7./

O PARAŠUTISTECH

Po nedávném otištění článku "Za Heydrichem stále stín" z pera Vojtěcha N.Dubna z Washingtonu, nám došlo několik zajímavých komentářů. Čtenáři v Anglii se domnívají,že konečné slovo budou mít anglické archívy, které jsou dosud veřejnosti nepřístupné. Nová kniha C.MacDonalda na toto téma připouští,že SIS a SOE o přípravách na atentát na Heydricha věděly,ale tvrdí,že atentát byl proveden na popud čs.vlády v exilu /Beneš a Moravec/. Jiní čtenáři nám napsali,že v této souvislosti by bylo dobré přinést nejdůležitější části tzv.Pannwitzovy zprávy o atentátu,kterou v únoru 1986 v českém překladu vydal S.Berton,38 Abingdon Rd.,Roseville,NSW 2069,Australia. Kriminální rada pražského Gestapa,H.Pannwitz,byl šéfem oddělení G II,kde měl na starosti atentáty,ilegální zbraně a sabotáže;v té funkci byl od r.1940. Pannwitz zemřel v Ludwigsburku v záp.Německu v r.1975,ale jeho paměti se zachovaly a jeho vdova je dala p.Bertonovi k disposici. /Slibujeme našim čtenářům,že si znovu Pannwitzovy paměti prostudujeme a že se k nim na stránkách "KL" vrátíme.--Z celé Kubišovy rodiny přežil válku jen nejmladší bratr J.Kubiše,František,který se dočkal osvobození na Jenerálce u Prahy. Jinak něm. stanný soud v Praze odsoudil 29.září 1942 sumárně 252 příbuzných a pomocníků parašutistů k trestu smrti. Popravy se provedly v Mauthausenu;muži byli zastřeleni,ženy a nezletilí /mezi nimi 13ti-letá J.Nováková/ šli do plynových komor.--Doma vyšla zajímavá kniha "Na frontách tajné války" 382 stran,bohužel bez jmenného rejstříku, z pera J.Gebharta,Jar.Koutka a Jana Kuklíka. O parašutistech jedná jen málo a to v souvislosti s udržováním radio spojení s Anglií. V textu jsou popsány akce J.Kašpara-Pátého,H.Píky a pod. --U kostela v Praze se letos sešli:Krzák,Pernicky,Šikola,Vavrda,Zemek,Rýdl, Černota,Trpík,Pojar,Modrák,Sekerka,Vyskočil a Hübl. Chyběli jen Klemeš a Vrbka-Machovský. Kladení věnců přihlíželo asi 600 osob. /Věnec položil i gen.Šádek za Svaz protifašistických bojovníků a sovětský vojenský attaché,následovaný anglickým,francouzským,kanadským a americkým kolegou./--Mezi účastníky letošní cesty do Agde z ČSSR /celkem asi 60 osob/ má být i několik býv.parašutistů. --Velitel para skupiny CLAY,mjr.Ant. Bartoš,MC, jel čs.vládě naproti,proti proudu,začátkem května 45. Vezl ho Mirek Körner. /O té cestě by se mohla napsat celá kniha../--Nová kniha MacDonalda se jmenuje "Killing of Heydrich". --V.N. se domnívá,že pražští gestapáci Leimer a Nachtmann přešli koncem války k Sovětům /stejně jako krim.komisař Pannwitz/,aby si spoluprací vykoupili život; prozradili všecko o nekomunistech a komunistech v odboji.--Podle šéfa "Rudé kapely" L.Treppera,který zemřel v Paříži v r.1969, předal Pannwitz Sovětům 20 kufrů zpravodajského materiálu o Američanech a Angličanech. /Sověti projevili o tuto sbírku velký zájem,šla diplomatickou poštou z Paříže do Moskvy a Pannwitz byl ubytován v soukromé vile,zatímco Trepper ztrávil 10 let na samotce v Lubjance./--Až se otevřou angl.archívy,bude zajímavé zjistit,zda V.Kindl pracoval skutečně po válce v Anglii jako sov.agent a zda spolupracoval se zrádcem Zbytkem.--Máme adresu parašutisty Künzela v jihoamerické Colombii.--Existoval v Londýně v 50.letech p. V.Nodat? Kdo pomůže?--Zázrakem ušel nacistickému běsnění otec parašutisty Alfréda Bartoše,velitele skupiny "SILVER A". Krejčí Adolf Bartoš,nar.17.12.87,zemřel v Sezemicích 2.2.55. Freda Bartoš narukoval po maturitě na pardubické reálce k jezdectvu. Absolvoval školu pro důstojníky jezdectva v záloze v Pardubicích a jako aspirant nastoupil v r.1936 do vojenské akademie v Hranicích,kde byl o rok později vyřazen jako poručík jezdectva a přidělen k 8.dragounskému pluku do Pardubic. Do ciziny odešel v polovině května 1939;odjel do Francie legálně na platný pas,který mu byl vydán na základě potvrzení z Francie,že tam má převzít větší dědictví. Bartoš v Paříži vypomáhal na čs.konsulátě. V Cizinecké legii v Souise v Tunisu mu byla přiznána hodnost podporučíka. 9.10.39 se objevil v Agde a přidělen k 2.pluku jako druhý pobočník velitele. Vyznamenal se v ústupových bojích u města Gien.Za to dostal Čs.vál.kříž. Druhý dostal in memoriam v červnu 1942.

ODBOJ NA HORŇÁCKU

Horňácko je oblast jihovýchodní Moravy na úpatí Bílých Karpat, jíž tu vévodí jejich nejvyšší hora Javořina. Střediskovou obcí této poměrně malé oblasti na moravskoslezském pomezí je Velká nad Veličkou, která byla také centrem odboje z moravské strany. Dále tu byl Javorník, Hrubá Vrbka, Kuželov, Malá Vrbka, Lipov, Louka, Suchov, Nová Lhota a osada Vápenky, ležící úplně pod Javořinou ukrytá v lesích.

V roce 1939, hned po německé okupaci našich zemí, se v celé této oblasti rozvinula odbojová činnost s pomocí přechodu tehdy státní hranice na Slovensko. Ve všech jmenovaných obcích byli přechovávání lidé, prchající před zatčením gestapem, příslušníci bývalé Československé armády a mladí lidé vůbec, aby se za hranicemi okupované vlasti zapojili se zbraní v ruce do otevřeného boje proti německým fašistickým vojskům.

Velkou organizační roli v odbojové činnosti sehráli sokolští funkcionáři — vždyť učitelé, a to Jan Bureš ve Velké, Karel Pastler v Javorníku a Josef Vojkůvka v Lipově. Všichni byli ve spojení s vojenským odbojem, i tu byla pro Horňácko vytvořena Obrana národa, jejímž velitelem byl akademický malíř Karel Mináč z Prahy. Jeho zástupcem byl odborný učitel Martin Mišketík ve Velké nad Veličkou a dalším učitel Jaromír Hlubík v Lipově.

Nejprve šlo o převádění přes hranice, ale pak i o opatřování zbraní, střeliva a jejich ukrytí. Mináč a Mišketík byli gestapem zatčeni i s velitelí čet Františkem Mišketíkem a Josefem Jakubem z Velké. Nevrátil se z nich učitel Martin Mišketík, který se sice dožil osvobození, ale zemřel těsně před návratem domů na útrapy vězení v německé káznici Bayreuthu. Učiteli Hlubíkovi se podařilo včas uprchnout za hranice a vrátil se domů po dlouhé vojenské anabázi ve funkci vyššího důstojníka československé armády.

Přechody přes moravsko-slovenskou hranici, tehdy hranici mezi tzv. Protektorátem Čechy a Morava a fašistickým Slovenským státem zajišťovali většinou prostí venkovští lidé z obcí Javorník, Velká, Hrubá Vrbka, Kuželov, Malá Vrbka a Nová Lhota.

Chodilo se s lidmi pěšky v tuhých mrazech a hlubokém sněhu, ale vozili se do hor k hranici i koňskými potahy, na saních v převlečení za dřevaře. Lidé nasazovali své životy, neboť za pomoc při přechodu hranice se trestalo i smrtí. Někdy se přechovávali přecházející i po několik dní, pokud nebylo jisté spojení přes Slovensko, nebo když Němci zostřili hlídky. A přece přes toto území přešly stovky a stovky lidí jen v zimě v roce 1939—40. Přecházeli tudy i významní činitelé, např. Ježka David, pozdější předseda Ústavodárného národního shromáždění. Převeden z Javornika rodinou Pavlincovou byl i generál Klapálek, přešla tu řada vysokých vojenských důstojníků, ale i prostých vojáků, mladých chlapců, studentů a dělníků.

Mimořádným případem bylo převedení čtyřčlenné rodiny generála Ressla, který i s dvěma dětmi čekal přes týden v rodině učitele Františka Jagoše, než mohl být jejich přechod zabezpečen. Za vysokého mrazu a spoustu sněhu byli pak všichni dopraveni na saních jiřím Migotou a Martinem Vlčkem na hranici, předáni tam slovenskému cestáři Černákovi, který je převedl a předal zase dalšímu spolehlivému přepravci prchajících.

Uvedu alespoň několik jmen těch, kteří nejvíce převáděli: v Javorníku rodina tehdejšího starosty Majtána, rodiny Pavlincovy, dcera řídícího učitele Pastlera Zdenka, všichni hajní a jejich pomahači z Javorníka, Nové Lhoty a Velké. Z Velké snad všichni majitelé koní, kteří v zimním období jezdili do hor na dřevo a rodiny, které měly pozemky až na samé hranici. Byla by to dlouhá řada jmen, např. Jan Zeman, Pavel Rumíšek, Jiří Šácha, Mišketíci František a Emil, Jiří Migota, Martin Vrablc, Martin Lipár, bratři Palasovi, Maleček a další a další. V Hrubé Vrbce bratři Kadubcovi, Nekardovi, v Kuželově Pavel Petřík. V Malé Vrbce byl nejspolehlivějším převaděčem Cyril Urban, jemuž byli posílání lidé jdoucí přes Lipov od učitele Hlubíka a Antonína Šimíka. Několik jich bylo i zatčeno a nejdéle byl vězněn Josef Fuks z Malé Vrbky (celé 4 roky až do osvobození). Tyránům zahynuli Martin Pavlinec z Javornika, František Nekarda z Hrubé Vrbky, Pavel Petřík z Kuželova a umučen byl i Josef Valný z Lipova.

V souvislosti s převáděním přes hranice nutno vzpomenout i Marušku Kudelíkovou, která až do své maturity na strážnickém gymnáziu v roce 1940 žila se svými rodiči přímo u slovenské hranice na nádraží Vrbovce. Sama těmito horami převáděla ty, kteří již byli poslání ilegálním vedením KSČ. Zde začínala její neohrožená protifašistická činnost (převádění, rozšiřování letáků, získávání zpráv, navazování spojení), která pak v Brně a jeho okolí přecházela v odvážné sabotáže. Stává se nejodvážnějším a nejstatečnějším děvčetem Moravského Slovácka.

V roce 1944 začali utíkat mladí chlapci k partyzánské skupině Miloše Uhra do hor kolem Javořiny. Jmenujme např. Cyrila Fajtíka z Nové Lhoty. Jana Kováře z Velké, Jiřího Hřešila z Hrubé Vrbky.

V budově starého mlýna mezi Loukou a Velkou v rodině Knápkové byla v roce 1944 ukrývána vysílačka paradesantní skupiny Carbon, již velel kapitán Bogataj. Sám se u nich po určitou dobu skrýval. Pro vysílačku byl upraven úkryt pod mlýnským kolem, odkud bylo vysíláno.

Takže na Horňácku byl odboj všestranný a zapojeny byly do něho celé děděny, zvláště Javorník a Velká nad Veličkou, hned od začátku německé okupace.

ALENA PTÁČNÍKOVÁ

ADOLF OPÁLKA

Ke známým českým parašutistům, vysланým z Velké Británie v roce 1942 na území tzv. protektorátu Čechy a Morava, patřil nadporučík Adolf Opálka, velitel skupiny OUT DISTANCE.

Narodil se 4. ledna 1915 v Rešicích u Moravského Krumlova, kde prožil mládí. Chodil zde do školy, v Brně pak do obchodní akademie; nakonec nastoupil do Vojenské akademie v Hranicích. Odtud jako poručík byl přidělen k 2. horskému pěšímu pluku v Ružomberku. Své povolání hrál vážně, služba vlasti se stala jeho cílem.

Z Rešic odvezl 26. června 1939 společně s bratrancem Františkem Pospíšilem do Polska k útvarům čs. vojenské jednotce. Pak se oba dostali po moři do Francie, kde se Opálka přihlásil do Cizinecké legie. Sloužil jako seržant v Alžírsku. Po vypuknutí války, když hitlerovci vpadli do Francie, bojoval jako poručík 3. čs. pěšího pluku v Agde. Po ústupu a porážce Francie se mu podařilo přejít do Velké Británie, kde působil jako poručík 1. čs. brigády v Kineton. Byl velmi nadaným, vzdělaným, plynně ovládal němčinu, francouzštinu, polštinu, srbštinu, ruštinu a angličtinu.

Nečinnost v Anglii mu vadila, a proto se dobrovolně přihlásil k parašutistickému výcviku, aby mohl bojovat v týlu okupantů přímo na území vlasti. Byl povýšen na nadporučíka a jmenován velitelem třičlenného výsadku Out distance. Již v samotném počátku jeho sestavení se projevily vážné nedostatky; přes Opálkovy protesty do výsadku zařadili rotného Karla Čurdu, člověka špatných povahových rysů, který se později v protektorátě sám přihlásil v Praze na gestapu a zradil.

Na jaře 1942, v noci z 27. na 28. března, byl výsadek omylem navigátora vysazen nedaleko obce Otřechov u Telče, místo plánovaného prostoru Tábor—Vlašim—Pelhřimov. Při seskoku si Opálka zranil nohu v kotníku a nějaký čas si ji léčil u své tety v Rešicích. Poté se zúčastnil akce při náletu spojeneckého letectva na Škodovy závody v Plzni; dával letadlům signály. Nálet se však nezdařil, Škodovka neutrpěla nelmenší škody.

Adolf Opálka se zapojil do dlouhé přípravy atentátu na Heydricha a po něm společně se svými šesti druhy zahynul 18. června 1942 v nerovném boji s přesilou nacistů v pravoslavném kostele Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze. Gestapo nevědělo o útočnících na Heydricha nic, dokud se nepřihlásil zrádce Čurda. Opálka se mohl zachránit. Dal ale přednost svým přátelům a spolubojovníkům, ke kterým dobrovolně sestoupil 5. června 1942 do chladné krypty kostela, kde všichni nalezli svůj poslední dočasný úkryt, a spolu s nimi sdílel až do konce i jejich osud. Říkal, že musí být s nimi pohromadě, protože jsou na tom morálně špatně, a že je nesmí proto opustit.

Život měl tvrdý, ale smrt je milosrdná. Zemřel jako voják, po výstřelu z pistole. Nedožil se klidného života v rodných Rešicích, jak si tolik přál. Nadporučík Adolf Opálka byl jedním z nejstatečnějších čs. parašutistů. In memoriam byl vyznamenán Čs. válečným křížem 1939, vysokým britským vyznamenáním The King Order a povýšen do hodnosti štábního kapitána.

18.6. 1942 PRAHA 18.6. 1989

Pamětní pohlednice,která vyšla v Praze 18.června 1989. Je podepsána některými účastníky tryzny za 7 čs.parašutistů ze západu,kteří padli v kostele sv.Cyrila a Metoděje 18.června 1942.

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA V Praze zemřel muzikant Karel Velebný,58,zakladatel skupiny Studio 5.--František Stárek z Teplic byl "za pobuřování" odsouzen v Ústí n.Orlicí k dvěma a půl roku žaláře ve II.nápr.skupině. Jmenovaný vydával nepovolené listy "Vokno" a "Voknoviny".--V Praze koluje leták,který cituje cifry zveřejněné americkým senátním výborem:od r.1919 do června 1941 způsobil komunistický režim v SSSR smrt 30ti milionů osob.--V K.Varech se zavírají oddělení několika nemocnic:v kraji chybí na 100 lékařů.--Čs.kom. režim má stále nedůvěru k poúnorovým exulantům:tito lidé vědí o jejich zločinech nejvíc./Skoro tolik,jako vězni 50. let../-- Státní hudební vydavatelství v Praze nabízí veřejnosti novinku:"Slavní čeští dirigenti". Autor Burghauser úmyslně vynechal slavného dirigenta Rafaela Kubelíka,který žije ve švýcarském exilu.-- Chartista a film.režizér Pavel Juráček, 54,zemřel náhle v Praze.--Jeden kedluben stojí v Praze nyní Kčs 1:40,malá kapusta Kčs 3.--Josef Sudek píše na pokračování "Deník z konce války" v plzeňské "Pravdě". Věnuje pozornost americkým vojákům,kteří osvobodili záp.Čechy a Plzeň a píše o nich lži.-- Případ nevinně vězněného Augustýna Navrátila soustřeďuje na sebe stále větší pozornost v záp.světě. Čs.režim si s ním neví rady,protože za jeho požadavky se postavilo na 700.000 čs.občanů.--V čs.tisku se v poslední době objevila celá řada dopisů redakcím;v nich pisatelé navrhovali zrušení prodejen Tuzexu "vzhledem k morálním škodám,které působí". Nám.gen.ředitele Tuzexu ing.F.Krajčír mluvil v rozhlase a na TV a řekl,že Tuzex získá ročně tolik devizových prostředků,jako podniky zahraničního obchodu Skloexport a Jablonex dohromady. Na 100.000 čs.občanů má tzv.tuzexové konto díky svým příbuzným,kteří žijí za hranicemi,zvláště v Kanadě a v USA.--Poblíž České Skalice byl otevřena restaurace ve vyřazeném letadle IL-62. Je v něm 87 míst a vedoucím je Karel Šimek z hotelu Na Rozkoši. Ve Slušovicích se zřizuje restaurace v lodi /z Mělníka/,která má stát na střeše nejvyšší budovy..--A.Zaplatílek,80,dokončil seznam a popis všech barikád postavených v Praze v květnu 1945,jakož i přehled pomníčků padlým. Dotyčný pochází z Čisté u N.Paky.--Počátky letos slaví 700.výročí založení. Vyvrcholením oslav bude staročeský jarmark 16.a 17.9. a průvod městem.--List "Haló sobota" přinesl zajímavý článek Z.Sejčka "Byl jsem téenmanem";popisuje kapitulaci něm.plk.Dankeho a spol.v kasárnách TN ve Slezské ulici na Vinohradech začátkem května 1945.

Útěky železnou oponou

Dramatické útěky za svobodou letadlem, po vodě, vzduchem i po souši od února 1948 dodnes, jak je zachytil z dokumentů, rozhlasových relací, z článků a z archivu rozhlasové stanice Svobodná Evropa **JOŽKA PEJSKAR** Vladimír **Skutina** je převyprávěl a doplnil příběhy Oty Rambouska, Jaroslava Drábka, Josefa Kubovského a Blanky Kubešové Mimo jiné: Jak to ve skutečnosti bylo s únosem Ilji Dakol v konfrontaci s Filmem Kadara a Klose „Únos" Strojvůdce Konvalinka a „vlak svobody" Vražda Františka Faktora 1984 Výhybka u Jáchymova Osm dní v mrazicím vagónu Dvojí útěk majitele barrandovských ateliérů. Balón, který ucházel — 48 dobrodružných, napínavých a dramatických příběhů, doplněných obrázky a obálkou Jana Kristoloriho

Doporučujeme našim čtenářům!
Cena knihy: 17 švýc. fr.
či USŠ 11.
S objednávkou neotálejte!

Knihu **Útěky železnou oponou** si můžete objednat na adrese **Polygon-Verlag**, Postfach 1737, CH-8048 Zürich. Jestliže si přejete v knize podpis autora, adresujte objednávku přímo na Josef Pejskar, 330 N Stage Coach Lane, Fallbrook, CA 92028, USA

Obnova pomníků TGM

Na ustavující schůzi Sdružení T. G. Masaryka dne 24. června v Praze byla ustavena pracovní skupina pro obnovu památníků a památek na T. G. Masaryka. Snahou je, aby ulice a náměstí v Československu, které dosud nesou jméno J. V. Stalina nebo jeho nejbližších spolupracovníků, byly ještě během léta — dokonce srpna letošního roku — přejmenovány na ulice a náměstí T. G. Masaryka. Sdružení uložilo pracovní komisi, aby rychle evidovala památky na T. G. Masaryka a za podpory a účasti veřejnosti je co nejrychleji obnovila. "ČS"

První turnus dětského letního tábora na Masaryktownu začal hned, jak se končil letošní Čs.den. Tábory i letos vede populární paní učitelka Zatufkaníková a jsou podpořovány řed.radou MMI. Rodiče vyslovují naději, že konečně letos bude zasypán nepoužívaný starý bazén a na jeho místě bude trávník. Už tam ta jáma na odpad "straší" asi 20 let..

OHOSP

JEŠTĚ VÝHODNĚJŠÍ.

Ještě více důvodů otevřít si Ontario Home Ownership Savings Plan (OHOSP).

Jestliže šetříte na koupi svého prvního domu, uvažte výhody OHOSP:

- OHOSPs teď umožňují investici s vyšším ziskem přes Guaranteed Investment Certificates (GICs).
- Také se můžete kvalifikovat na plnou nebo částečnou úhradu pozemkové převodové daně placené při koupi svého domu.
- Jako držitelé OHOSP plánu se můžete stát způsobilí pro roční OHOSP daňovou úlevu...až do výše $500 na osobu a $1,000 na dvojici.

Zjistěte si více! Můžete si dovolit čekat?

Pro více informací se spojte s nejbližší finanční instituci, nebo volejte zdarma Ministry of Revenue:

- 1-800-263-7965 (v angličtině)
- 1-800-668-5821 (ve francouzštině)
- 1-800-263-7776 (Telephone Device for the Deaf)

Ministry of Revenue
Ontario
Bernard Grandmaitre, Minister
David Peterson, Premier

Ontario Home Ownership Savings Plan
...for the 1st time buyer

OBDRŽÍTE V ONTÁRIJSKÝCH FINANČNÍCH INSTITUCÍCH

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Nepomucénum,kolej českých kat.kněží v Římě,oslavila koncem dubna t.r. 60.výročí svého založení. Rektorem během posledních 11ti let byl Msgr. dr.Karel Vrána. Kolej potřebuje fin. dary. Lze je poslat na adresu:Pontificio Collegio Nepomuceno,Via Concordia 1, 00183 Rome,Italy.--Hlavní kancelář AFCR v záp.Evropě má novou adresu:Orlandostr.3,8000 München 2, West Germany. Tel./089/ 29 18 39.--Dirigent Rafael Kubelík si den před svými 75.narozeninami zlomil ruku a poranil kyčelní kloub. Je v nemocnici v Lucernu.--Manželé Koubovi zvou i turisty ze zámoří do své myslivecké restaurace v Bad Homburg,NSR. Tel 06172-33525.--Robert Wiener nám poslal fotografie Wallenbergovy ulice v Jerusalémě. /Ulicemi Budapešti šel průvod na Wallenbergovu počest a na místě,kde měl stát jeho pomník promluvili mezi jinými také američtí kongresníci;pomník má být nyní obnoven./--Baletka Angela Döll /českého původu/ se ve Stuttgartu provdala za známého západoněm.krasobruslaře Fischeta.--Eve Tichá se usadila v Topshamu v Anglii,tel.876197.--V.Rus ze Stuttgartu doporučuje čtenářům "KL",aby poslali pohlednice ze svého okolí B.Pasternákovi do Alice Springs a gen.let. J.Ambrušovi do Chicaga. Nevzdal se naděje na emigraci do Kanady.--Carmen a Emanuel Kludští /Stuttgart/ byli na české pouti v Ellwangen.--J.Nykl bydlí s rodinou ve španělské horské vesnici Palazuelos de Eresma,ale doufá,že mu brzy vyjde Kanada.--B.Kopecká nám z Norska napsala,že "KL" čte od A až do Z.--Po sjezdu v Heidelbergu vypadá předsednictvo Čs.sociální demokracie takto:předseda-Karel Hrubý,místopředsedové-Jaroslav Krejčí a Jaroslav Zběhlík,tajemník-Jiří Loewy,hospodář-Jaroslav Nedvěd a zástupci zemských organizací:Miloš Halouzka za USA,Václav Holub za Anglii,Mirko Janeček za Kanadu,Ludvík Kolín za Rakousko a Ivan Pfaff za NSR. Čestným předsedou je Vilém Bernard,čestnými členy strany jsou:Mirek Kerner,Josef Nečas,Jan Pollák a Karel Rejchrt;čestným členem ÚVV je Rudolf Battěk,Křižíkova 78,180 00 Praha 8-Karlín,ČSSR.--Jedním ze čtyř nejmocnějších tiskových magnátů svobodného světa je krajan Robert Maxwell,který žije v Londýně v Anglii. Za války sloužil v angl.armádě a dotáhl to na kapitána. Nedávno byl v programu "60 minutes" na TV.--Milada Němcová-Read by se s rodinou ráda přesunula z JAR do Kanady.--V Anglii zemřel film.producent E.Pressburger,který studoval na pražské technice,ale od r.1934 žil ve Francii a pak v Anglii.--Hud.znalec Denis Vaughan měl možnost nahlédnout do původních rukopisů většiny Dvořákových skladeb a zjistil,že se dnes ve světě hrají tyto skladby s mnohými chybami; těch chyb našel několik set.--Na nedávném kongresu Socialistické Internacionály ve Stockholmu byli 4 zástupci Čs. soc.demokracie.Největšími "hvězdami" ovšem byli Kreiský z Rakouska a W.Brandt z NSR.--J.Hajna,Box 302,Port Colborne,Ont. L3K 5W1,je ochoten poslat prac.záruku do zámoří strojníkům a zámečníkům. Pracuje pro kanadskou firmu JTL Machine Ltd.--Tancibudkovi se z Kanady vrátili do Austrálie.-- Ve Frankfurtu vyšlo další číslo "Fechenheimské Drbny";má asi 60 stran.--Luděk Pachman oslavil"65". --Blahopřejeme Otci biskupovi J.Škarvadovi k 40.výročí kněžského svěcení.--Duchovním správcem našich ve Frankfurtu je dp.Jan Holas;vydává bulletin "Setkání".--Dr.Jan Lang,duch.správce našich v Londýně,rediguje zajímavý "CM Věstník" --V Penguin na Tasmánii žije MVDr.Michaela Halton.--Elektrotechnik T.Hekl,nar. 5.1.1969 v Ostrově nad Ohří,by rád ze Švýcar do Kanady.--Vydavatel "KL" bude v záp.Evropě nejspíš od 10.9. do 10.10.--"Našinec"vydávaný v JAR přinesl pěkný článek J.Stikařovského "Povídání o jednom panu biskupovi";o Otci Biskupovi J. Škarvadovi.--V Římě byl vysvěcen nový kněz:Jan Vokál.--M.Roubíček nám z Israele poslal zaj.knihu"Czechoslovakia:Keystone of peace and democracy",z r.1938.--V Aucklandu na NZ má žít býv.baťovec Čačala;na Trinidadu zemřel baťovec Kácal. --Josef Jíša z Menzingen ve Švýcarsku navštívil Toronto a šel doslova z ruky do ruky;viděl pěkný kus Ontária.-- Ve Wollongong,NSW,žije Věra Švecová.--Julius Firt zemřel v Mnichově před 10ti lety..--"Demokracie v exilu"přinesla zaj. článek I.D.Franklina o Podkarpatské Rusi-"Za věrnost Republice vydána Sovětům".Dokazuje,že Sověti se zmocnili čs.území násilím.--Dp.Ant.Bernáček má novou adresu:Ave.Vinet 27,1004 Lausanne,Switzerland.--Poslední číslo "Krajanského Listu" z Brisbane,Qld.mělo 24 stran.Adresa:25 Upfield St.,Burbank,Qld.4156,Australia.--V Grazu balí kufry na cestu do Kanady Petr Kálal.--Mistr Šetelík bude v Torontě od 1.8.--E.Vondál /Bern/ se ozval z Floridy.--V"Hlasech"/Sydney/zaujal článek Marcely Čechové "Mnohakulturnost".--V Indexu vyšla knížka V.Třešňáka "To nejdůležitější o panu Moritzovi" --Jana Withed nám ze Švédska poslala zajímavé výstřižky týkající se vraždy O. Palmeho.--Několik měst v Israeli má ulice Jana Masaryka.--Vlad.Králíček,rodák z Hodonína /roč.1930/,sloužil v angl.námořnictvu a od 1965 žije s rodinou na N.Zélandě.--Marie Janoušková si po odchodu manžela těžce zvyká na samotu.-- Joe Buršík,býv.baťovec z W.Pymble,NSW,čte "KL" se zájmem.--Naši v Melbourne vydávají "Sokolský List".--Prof.Vlad.Peška redigoval číslo "Revue des Études Slaves",které je věnováno TGM. Má 51 stran. Byla to mravenčí práce!--Láda Blažek s paní navštívili Šanghaj.--Vinohrady pí Radušky Osičkové v Graytown,Vict. mají skvělou pověst mezi světovými znalci vín./2 hodiny autem z Melbourne./

Volá československý rozhlas v Adelaide, South Australia.. Rozhlas řídí Květoslav Eliáš /na snímku vlevo/. Sponsorem je Čs.Klub v Adelaide,který vedou F.Nový a J.Švehlák. Klub vydává bulletin"Život". Adresa je: 51 Coglin St., Brompton,S.A. 5007, Australia.

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
ŠANDA
2216 BLOOR WEST (u Runnymede)
TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL.: 766-8338
Máme také houskové knedlíky.

Všem čtenářům "Kanadských Listů" máme vyřídit pozdravy od tohoto muže,který se nedávno v Austrálii dožil 77.narozenin.. Jmenuje se Bob Pstrňák a narodil se v Radvanici u Ostravy 12.4.1912. Na obrázku je se svým věrným psem,kterému říká PLUTO. Spolu roznášejí poštu residentům Old Timers střediska v Alice Springs,N.T.,právě uprostřed kontinentu a nedaleko legendární hory Ayers Rock. Bob odešel do Polska po okupaci Němci,přihlásil se do našich jednotek v Rusku a šťastně přežil všechna nebezpečí,až se dostal k Ostravě. Tam byl zraněn těžce v pravém rameni. Po únoru 1948 odešel na západ a emigroval do Austrálie v r.1950. Pracoval jako instalatér a zámečník. V roce 1958 zachránil životy dvou přátel v moři blízko Darwinu a dostal za to v r.1987"vyznamenání za statečnost" od fed.ministra dopravy,Hon.P.Morrise. Ve středisku je jediný Čechoslovák a proto s nikým česky nemluví mluvit. Rád však čte a proto se obracíme na naše čtenáře,aby mu poslali odložené české knihy a časopisy na adresu: Bob Pastrnak,Old Timers Home, ALICE SPRINGS,N.T. 5750,Australia.

Nezávazný odhad hodnoty vašeho domu, obchodu, živnosti nebo jiné nemovitosti provede diskrétně a zcela zdarma
George (Jiří) Daneš
Family Trust
Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
260-1659 /česky/